

[Tinning]

daritet inden for landbrugserhvervet? Er der ikke noget med forbrugerpolitik, som også hører med? Alle sådan nogle ting må ind i billedet, også det, fremskridtspartiets ordfører stod og fortalte os: bare vi producerer deruda', så kan vi altid få det solgt. Jeg gad vide, hvor i alverden fremskridtspartiets ordfører har den fra, og jeg ville da blive temmelig chokeret, hvis også landbrugsministeren kunne finde på at forsøge at bilde folk ind, at bare vi producerer deruda', så vil vi aldrig få problemer med at få det afsat. En lang række af de aktuelle problemer handler jo om, at vi hurtigere og hurtigere nærmer os den grænse, hvor vi bliver nødt til at sige: nå ja, selvfølgelig kan Danmark ikke som nation betragtet producere tre gange mere, end vi selv kan æde, og regne med, at vi kan blive ved med at eksportere resten. Det kan vi bare ikke blive ved med.

Til sidst skal jeg sige, at selvfølgelig vil VS heller ikke denne gang være med til at hælde et eller andet antal millioner kroner i landbruget uden garanti for beskæftigelse, uden garanti for fastholdelse af de sociale værdier i landbruget, uden garanti for noget som helst andet, end at de penge ryger i hvert fald deruda'. Men vi vil stadig væk godt være med til at diskutere en sammenhængende landbrugspolitisk løsning, og jeg synes stadig væk, det er kedeligt, at vi ikke har hørt noget mere om den meget berømmelige jordbank, og hvad ved jeg, som socialdemokratiet, SF og de radikale i en eller anden forstand er enige om – når de bare ikke snakker for meget om, hvad den handler om – hvad den i virkeligheden går ud på.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke gentage alt det, der er sagt, og berømme landbrugets indsats i dette samfund, kun kort erkende med de andre, som har været heroppe, at landbruget bekendt for os alle er et væsentligt led i det danske samfund både kulturelt og økonomisk, og derfor er det da selvfølgelig nødvendigt eller rimeligt, at vi søger ud fra en nationaløkonomisk betragtning at fastholde et velproducerende landbrug, et landbrug, som kan være med til at skabe valuta til dette samfund til gavn for os alle.

Det må stadig væk være målsætningen for os herinde. Så kan vi diskutere frem og tilba-

ge, om vi nogen sinde har udformet en langsigtet landbrugspolitik. Det har vi sådan set ikke, og det er en af fejlene ved det, vi laver herinde på landbrugsområdet, at vi ikke i tide har lavet en langsigtet landbrugspolitik. Men det har vi nu engang ikke, og vi erkender alle sammen, at landbruget er i en situation, som kan bevirke nedsat produktion, hvis ikke vi herindefra er villige til at stimulere det betrængte landbrug med nogle midler, så det kan fastholde og udvikle produktionen. Der er ikke anden vej. Så kan man altid diskutere midlerne til at fastholde produktionen og udvikle produktionen. Vi har i kristeligt folkeparti, lige fra krisen begyndte, været indstillet på at være med til at fremme løsninger til gavn for landbruget og til gavn for landbrugsproduktionen. Vi må sige, at det, der fremlægges nu, ikke løser alle problemer, men på visse områder løser det væsentlige problemer. For en række mennesker løser det væsentlige problemer i en vis periode. Og vi ved alle sammen, at når de nuværende tilskudsordninger udløber, kommer en masse landmænd ud i alvorlige problemer. Derfor er det simpelt hen piskende nødvendigt, at vi gennemfører noget andet, hvis vi vil opretholde den produktion, som de mennesker har. Hvis man ser på forskellige regnskaber, kan man se, at der er pænt overskud i øjeblikket, fordi de har fået rentetilskud indtil dato. Men man vil opdage, hvis man trækker linjerne fremad, at pludselig, når tilskuddene holder op, dumper de mennesker ned og får et pænt underskud, og så kan de ikke fortsætte. Derfor er vi nødt til at lave noget, så vi kan fastholde den produktion, de har, og fastholde de mennesker, der er blevet reddet ved de hidtidige foranstaltninger, og vi skulle gerne have nogle flere med.

Jeg tør da ikke sige, at det er den mest geniale løsning, der foreligger her. Vi erkender bare fra kristeligt folkepartis side, at det er en løsning, vi kan stå bag ved, og vi har ikke spor imod, at man forhandler med andre partier om nødvendige ændringer eller ændringer, som de føler skal gennemføres, for at det kan blive acceptabelt. Det væsentlige må være, at midlerne anvendes acceptabelt til gavn for de mennesker, der har brug for det, og til gavn for produktionen i dansk landbrug.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):